

ת"פ 11384/09/14 - תביעות צפת נגד משה בוהדנה

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 11384-09-14 תביעות צפת נ' בוהדנה

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

משה בוהדנה

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע:

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות הבאות:

תקיפת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

תקיפה הגורמת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין, הנאשם תקף שני פקחים של רשות הטבע והגנים, ואיים על אחד מהשניים, וזאת ביום 30/10/13, בשמורת הטבע שבנחל דן.

אציין בקצרה מתוך הכרעת הדין, כי האירוע החל בכך שאחד מהפקחים הורה לנאשם להפסיק דיג בלתי חוקי בשמורת הטבע, והתדרדר לכך שהנאשם תקף את אחד הפקחים, הכה אותו בחכה וגרם לו לחבלות. בהמשך התעמת עם הפקח הנוסף שנחלץ לעזרת חברו הפקח, עד שהפקח השתמש בגז פלפל באירוע.

בהמשך הנאשם אף איים על אחד הפקחים באומרו לו: "יש לך מזל שנשארתי בחיים ואנחנו עוד ניפגש וזה יגמר אחרת".

2. כאמור, הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 18/10/15, לאחר שנשמעו כל הראיות.

תסקיר שרות המבחן:

3. ביום 18/2/16 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם.

כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם בן 52, אב ל-5 ילדים, גרוש וחי עם בת זוג. סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי, שירת שרות צבאי מלא ושירת במילואים עד שחרורו. עובד כמנהל תפעול בחברת "סוסנה" מזה שלוש שנים.

תסקיר שרות המבחן סקר בהרחבה את הרקע המשפחתי של הנאשם - הוריו ילידי מרוקו, אביו, עבד כנהג משאית ונפטר לפני 3 שנים בגיל 93, אמו, בת 87, עבדה כ-20 שנה בהוראת מלאכת יד במתנ"ס קריית שמונה. הנאשם הוא בן יחיד ולו שבע אחיות. בהיותו בן יחיד חווה הנאשם גוננות יתר מצד הוריו דבר אשר ייתכן והשליך על המשך חייו והתנהלותו.

שרות המבחן מסר כי לנאשם מספר הרשעות קודמות שהתיישנו בגין עבירות של היזק לרכוש במזיד, גניבה, גניבה חקלאית והסגת גבול פלילית, הרשעתו האחרונה מיום 15/4/2002.

לגבי העבירות נשוא עניינו, הנאשם המשיך וטען כי לא ביצען, ונמנע מקבלת אחריות לגביהן.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כאדם ורבלי, בעל רמה קוגניטיבית בינונית, בעל צורך להציג תדמית מושלמת וכמי שיש לו צורך בחיזוקים והערכה מהסביבה.

שרות המבחן העריך כי לנאשם יכולת לשלוט בדחפיו ולפעול מתוך תכנון אך לעיתים פעל מתוך פזיזות ודחף רגעי.

עוד העריך שרות המבחן כי הנאשם תלה את התנהגותו בגורמים חיצוניים.

שרות המבחן נמנע ממתן המלצה בעניינו של הנאשם שכן הוא לא הביע נזקקות טיפולית או צורך לעריכת שינוי, לא הודה במיוחס לו בכתב האישום ולא לקח אחריות על מעשיו.

טיעוני הצדדים לעונש:

ביום 15/3/16, טענו הצדדים לעונש.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 9 ועד 18 חודשי מאסר.

עמוד 2

ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם וציינה שהוא כולל מספר עבירות אלימות, דבר המצביע על אופיו של הנאשם.

ב"כ המאשימה עתרה להטיל עונש הגובל ברף הגבוה של מתחם העונש לו טענה, כמו כן להטיל עליו מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי לפקחים.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות.

ב"כ הנאשם עתר להטיל על הנאשם עבודות שרות או של"צ לתקופה קצרה, מאסר על תנאי, והתחייבות.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, טען הסנגור כי מדובר בעבירה ספונטנית שלא קדם תכנון לביצועה, נטען כי הנזק שנגרם הוא קל שבקלים והאירוע לא אופיין באכזריות או בפראות.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע אחד ויחיד.

ב"כ הנאשם ציין ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - כי הנאשם בן 51 גרוש ואב ל-5 ילדים, פירט לגבי מצבו הסוציאו-אקונומי הקשה, חובותיו בהיקף של מאות אלפי שקלים ותיקי הוצאה לפועל נגדו. עוד ציין כי הנאשם חולה במחלה כרונית בכליות שאינה ניתנת לריפוי.

ב"כ הנאשם טען כי חלפו שנתיים מאז אירועי כתב האישום שהתרחשו סמוך למות אביו וכי מאז לא הסתבך בפלילים. ביחס לעברו הפלילי, נטען כי העבירה האחרונה בה הורשע היא משנת 1999 מסוג עוון ללא אלימות וכי כל העבירות התיישנו.

ב"כ הנאשם המשיך וציין כי הנאשם תורם לחברה ופועל במסגרת ארגון החסד של הרב ציפורי בקריית שמונה כנהג חלוקת מזון לנזקקים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא הנפגע העיקרי מהאירוע בעקבות ריסוס הגז בעיניו.

בנוסף נטען כי כל עונש מעשי עלול לפגוע מהותית בפרנסתו של הנאשם.

ב"כ הנאשם בסוף טיעוניו עתר להשית על הנאשם מאסר על תנאי מידתי, התחייבות ושל"צ.

6. מטעם ההגנה העיד מר דוד סוסנה, מעסיקו של הנאשם, שהתייחס לתפקודו החיובי של הנאשם כמנהל סדורי העבודה בחברת ההפצה. המעסיק העיד כי אם ייעדר הנאשם מעבודתו תקופה שתעלה על שבועיים שלושה, עלול הדבר לחייב את פיטוריו ומציאת מחליף תחתיו.

דין והכרעה:

7. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. הנאשם, במהלך אירוע אחד מתמשך תקף שני פקחים של רשות הטבע והגנים, ואף גרם לאחד מהם חבלה של ממש ובהמשך גם איים עליו.

מדובר באירוע מתפתח, בו ביצע הנאשם מספר עבירות, אשר מצטרפות לאירוע לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, זאת בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין.

בע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נגד מדינת ישראל, בחן בית המשפט את השאלה האם יש לסווג מעשים אשר בוצעו כאירוע אחד, תוך התייחסות למבחן ה"קשר ההדוק" בין המעשים המחייב לראות אותם אירוע אחד.

"ברי כי בין המעשים מתקיים קשר הדוק המחייב לראותם כאירוע אחד בלבד: המעשים השונים מהווים חלק מאותה תוכנית עבריינית (אף אם זו התגבשה "תוך כדי תנועה"); הם התקיימו בסמיכות זמנים; והם נובעים זה מזה... כפי שציינתי בעניין ג'אבר, "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים"... הריחוק הגיאוגרפי בין המעשים אינו מצביע איפוא על כך שעניין לנו בשני אירועים שונים; ואין בו כדי לגרוע מהקשר ההדוק שכלל מעשי המערער מקיימים ביניהם. משמצאנו כי היה לסווג את המקרה שבפנינו לאירוע אחד חלף שני אירועים, עלינו, כפועל יוצא, לעמוד על מתחם ענישה אחד ההולם אירוע זה (סעיף 40(א) לחוק). כאמור, הגבול העליון (אך לא המחייב) למתחם הענישה יהא הצטברותם של עונשי המקסימום הקבועים בחוק לכל אחד מהמעשים בתוך האירוע".

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו

9. הערך החברתי המוגן בעבירת תקיפת עובד ציבור ואיומים כלפי עובד ציבור הנו שמירה על שלמות הגוף, הבטחון האישי והכבוד של עובד הציבור. בנוסף מוגנים הערכים שעניינם שמירה על הסדר הציבורי, ביטחונו של הציבור, וכן שמירה על שלטון החוק, באמצעות ההגנה על האמונים על אכיפתו. מניעת אלימות ואיומים כלפי עובדי ציבור הכרחיים כדי להבטיח את יכולתם של עובדי הציבור לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט בע"פ 4565/13 אמן חאלד נגד מדינת ישראל:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי(ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח"- כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

10. דברים ברוח דומה נקבעו בע"פ 6040/13 מדינת ישראל נגד בחוס נעמאן:

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו.."

נסיבות שקשורות לביצוע העבירה

11. מדובר באירוע בו נפגעו הערכים המוגנים פגיעה משמעותית. המפגש בין הנאשם לשני פקחי הרשות החל בדיג בלתי חוקי של הנאשם בשמורת טבע, ובהערה שנאמרה לנאשם על ידי הפקח במסגרת ביצוע תפקידו. ההוראה לעזוב את המקום הובילה למעשה קיצוני שבמהלכו הנאשם הכה את הפקח בחכה.

חומרת האירוע נלמדת מכך שהפקח השני נחלץ לעזרת חברו, פשט בגדיו, חלף בתוך מי הנחל לגדה הנגדית, כדי לסייע ולהתגבר על הנאשם האלים, ונקלע שם אף הוא לעימות עם הנאשם, וספג גם מכה מחכתו. הנאשם והפקח התעמתו בתוך המים, והפקח נעזר בתרסיס הפלפל להתגבר על הנאשם. לאחר שהוזעקה המשטרה, הנאשם אף איים, כפי שצויין.

הנזק לאחד הפקחים כלל חבלת גוף ממשית, אשר אמנם איננה מהחמורות, ואולם מהווה נסיבה לחומרה.

מדובר בהתנהגות בלתי מתוכננת, אשר מאופיינת באימפולסיביות ובתגובה שלילית למרות. היעדר התכנון ואי קיומו של זדון מיוחד עומדים לזכותו של הנאשם, ואולם הנטייה לאלימות, מהירותה של התגובה השלילית ועוצמתה, ואי קבלתה של מרות החוק עומדים יחד לחובתו.

מדובר בתופעה שלילית ונפוצה שפושטת במחוזותינו, בגינה מחליפות הזהירות החשדנות והדריכות את השלוה, האמון ההדדי והסבלנות.

למרבה הצער, חוזים אנו יותר ויותר בזלזול בחוק ובהתנהגויות בלתי מתחשבות ודורסניות. במקביל, כל הערה שמושמעת כלפי אותם מי שמתנהגים בדרך שלילית, מעמידה את המעיר בסכנה ממשית מפני פרץ אלימות מצד אותו אחד אשר בו נגע הדופי.

הכביש, התור בחנות, מועדון הלילה, ובמקרה זה אף שמורת טבע שקטה, הפכו, בשל התנהגותם הרעה של יחידים, לזירות מתח מועדות להתלקחות.

לעובדי הציבור ניתנו תפקיד ומעמד מיוחדים, במטרה להסדיר את ההתנהגויות החריגות, להחיל את החוק, ולספק מענה וטיפול בשם המדינה ורשויותיה.

במקרה זה עניין לנו בפקחים שתפקידם להגן על הטבע, לשמר את הדגה בנחלי הצפון, לאפשר בילוי ונופש איכותי ושוויוני לכלל.

הערה לגיטימית, והוראה לצאת מהנחל ולהפסיק לדוג, שהשמיע הפקח כלפי הנאשם, אשר מראש הפר חוק, הביאה לתגובה קיצונית ואלימה.

מדובר בתופעה אשר יש לגנותה בשל נזקה הרב. במקרה זה הנזק הקונקרטי לפקח שנחבל, מצטרף לנזק שנגרם אישית לפקחים ולבטחונם, וכללית למערך הפיקוח ולמעמדם של עובדי הציבור.

חלקו של הנאשם באירוע הוא בלעדי, והוא האחראי להסלמתו. הנאשם ספג אמנם גז פלפל בעיניו, ואולם זאת רק בשל ההתרחשות שהחלה בשל תגובתו והתנהגותו.

לא מצאתי דופי בהתנהגותם של הפקחים, והתרשמתי שנהגו בהתאם למצופה, לאחר שהנאשם היה מי שהכה בחכה באירוע בשלבו הראשון. לא ראיתי שנגרעה יכולתו של הנאשם להימנע מהעבירה או יכולתו להבין את אשר הוא עושה. הנאשם פעל בחמימות מוח ובהתרסה, והתנהגותו מצביעה על חוסר שליטה ואלימות.

מצאתי כי מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

מדיניות הענישה

12. מעיון בפסיקה שניתנה בגין עבירות המופנות כלפי עובדי ציבור, עולה כי ניתנה ענישה במנעד רחב, החל ממאסר על תנאי ועד מאסרים ממושכים בפועל, בהתאמה לזהות המותקף, חומרת התקיפה והימשכותה, ונסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 2450/15 **יעל אזרזר נגד מדינת ישראל**, אליו הפנתה גם ב"כ המאשימה, המבקשת

הודתה והורשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור, המבקשת תקפה את מורה של בתה, במשיכת בשערותיה, ואף הפילה אותה ארצה, גררה אותה כשהיא מוטלת על הרצפה, בעטה בה, ועיקמה את ידה. כתוצאה ממעשיה אלה של המבקשת, נגרמו למתלוננת שטפי דם ביד ובירך, נפיחות בברך, רגישות במישוש בשכמות ובקרקפת ונשירת שיער. בית המשפט גזר עליה 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשה של המבקשת והפחית את עונש המאסר בפועל ל- 6 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

בית המשפט, בפסק דינו, עמד על החומרה שיש לייחס לעבירות של תקיפת עובדי ציבור וציין:

"יש לחזור ולהדגיש את חומרת מעשיה של המבקשת. תקיפת עובדי ציבור, ועל אחת כמה וכמה כאשר מדובר במורים, הינה עבירה שגלומה בה חומרה יתרה. עמד על כך השופט ס' ג'ובראן:

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית" (רע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (2.8.2010))."

ב. רע"פ 7398/15 ולדימיר רחמימוב נגד מדינת ישראל, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור והיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף עובדת בלשכת התעסוקה בחיפה בכך שהשליך על ראשה עציץ מפלסטיק והעציץ נשבר. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי כספי.

ג. רע"פ 1648/14 יעקב יפרח נגד מדינת ישראל, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפת עובד ציבור, הפרעה לעובד ציבור ואיומים. המבקש תקף שני חוקרי מע"מ שהגיעו לביתו לצורך עריכת חיפוש, בעת מילוי תפקידם. החוקרים הציגו למבקש צו חיפוש, אך הוא סירב לעריכת החיפוש, קימט את הצו וניסה לדחוף אותו בכוח לפיו של אחד החוקרים. לאחר זאת, שרף המבקש את הצו. בנוסף, איים המבקש על חייהם של החוקרים, במילים ובמעשים. בית משפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעורו של המבקש והעמיד את תקופת המאסר בפועל על 4 חודשים. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. רע"פ 642/14 **לאוניד יצקוב נגד מדינת ישראל**, המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות תקיפת עובד ציבור, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לעובד ציבור, העלבת עובד ציבור ונהיגה בפזיזות. המבקש תקף שתי פקחיות חניה מטעם עיריית באר שבע, לאחר שהחלו לרשום לרכבו דו"ח בגין חניה במקום אסור. המבקש טלטל את ידה של אחת הפקחיות שהיתה בחודש החמישי להריונה, לאחר מכן נכנס לרכבו, נסע לעברה ופגע ברגליה. בהמשך, הסיט המבקש את רכבו לעבר הפקחית השנייה, פגע ברגליה וגרר אותה באמצעות הרכב למרחק של מספר מטרים. בנוסף, סימן המבקש בידו סימן מגונה לעבר הפקחיות ונסע מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המבקש, סבלה הפקחית הראשונה מכאבים ונזקקה לקבל טיפול רפואי בבית חולים, ואילו הפקחית השנייה סבלה מחבלות של ממש, ומשטפי דם ברגליה. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל בשל אי התאמתו לריצוי עבודות שרות, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי.

ה. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירות של העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם לה דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. כאשר השוטר ביקש לעכב את המבקשת, היא התנגדה באופן אקטיבי, ובהמשך, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו. לאחר זאת, הכתה המבקשת באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ו. רע"פ 2065/14 **מחמד אבו מדיגם נגד מדינת ישראל**, המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפה של שוטר בעת מילוי תפקידו. המבקש תקף שוטרים שהגיעו לביתו על מנת לבצע חיפוש, בכך שדחף שוטר אחד בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום, נחלץ לעזרתו של השוטר, ועזר לו להשתלט על המבקש, תוך שהמבקש בועט בשני השוטרים, וכן בשני שוטרים נוספים שהיו במקום. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו על גזר הדין, בעיקר נוכח עברו הפלילי המכביד בעבירות דומות ובקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ז. רע"פ 8748/10 **בדר נמירי נגד מדינת ישראל**, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים. המבקש סירב להזדהות בפני שוטר, גידף ואיים על השוטרים שעצרו את רכבו, תקף שוטר על ידי פתיחת דלת רכבו בעוצמה על רגלו של האחד והטחת אגרופים בשני. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ערעורו לבית המחוזי נדחה ובקשת רשות הערעור לעליון נדחתה אף היא.

ח. ע"פ 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל**, המערערת הודתה והורשעה בעבירות של תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בית המשפט השלום גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן ושל"צ. ערעורה לבית המחוזי נדחה.

ט. ע"פ 33867-10-13 **אברהם נשיא נ' מדינת ישראל**, נדחה ערעורו של מערער, בעל עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיעת עדים וראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה באירוע שהתקיים באילת, דיבר בגסות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. בית המשפט גזר עליו 3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

13. לנוכח נסיבות האירוע, ובהתחשב במדיניות הענישה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

סטייה ממתחם העונש ההולם

14. לא ראיתי בנסיבות העניין הצדקה כלשהי לסטייה ממתחם העונש לקולא או לחומרא, ואגזור את עונשו של הנאשם בתחומי המתחם שנקבע.

השמה בתוך מתחם העונש - גזירת עונשו של הנאשם:

15. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

הנאשם בן 52 גרוש ואב לחמישה ילדים, ביניהם גם קטין בן 11 שנים.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - ב"כ הנאשם פירט בהרחבה בטיעונו לעונש לגבי מצבו הסוציו-אוקונומי הקשה של הנאשם, חובות בהיקף של מאות אלפי שקלים שבגינם נפתחו נגדו תיקי הוצאה לפועל (העניין לא בא לידי ביטוי כלל בתסקיר). בנוסף, פירט לגבי מצבו הבריאותי של הנאשם כחולה כרוני במחלה שלא ניתנת לריפוי בכליות.

ענישה ממשית, גם אם תרוצה בעבודות שרות, מהווה תמיד, וכך גם בעניינו של הנאשם, השפעה על שגרת החיים, על הפרנסה ועל מצבם של בני משפחה.

גם במקרה זה, לנוכח נסיבות כלכליות, ותלות של המשפחה בנאשם, תהווה הענישה פגיעה בו ובבני ביתו.

מר סוסנה, מעסיקו של הנאשם העיד כי במידה והנאשם יאלץ להיעדר מעבודתו לתקופה ממושכת, יביא הדבר לפיטוריו. למרות שדברי המעסיק נלקחו בחשבון, ועל אף השאיפה שלא לפגוע בתעסוקתו של הנאשם באופן בלתי הפיך, אין בדברים כדי לשכנעני להימנע ממאסר כליל. יש לקוות כי למרות דברי המעסיק, תימצא הדרך הארגונית לשמור לנאשם את מקום עבודתו, בו הוא מוכיח, על פי הדיווח, תפקוד חיובי ותורם כבר שנים לא מעטות.

מדובר בעבירה חמורה ובאלימות מתפרצת כלפי עובדי ציבור, וזאת בלא לקיחת אחריות או גילוי חרטה.

תסקיר שרות המבחן העריך שהנאשם פעל מתוך פזיזות ועל רקע דחף רגעי. אילו היה מגלה חרטה, מקבל אחריות על מעשיו ומטפל בדחפיו, ניתן היה לזקוף זאת לזכותו של הנאשם. הכחשתו המוחלטת שוללים לגבי הנאשם הקלה הניתנת למי שמודה ועוזב.

בהתאמה, הנאשם לא הומלץ לכל טיפול או בחינה של נסיבותיו שהובילוהו התנהגות שלילית ופלילית.

לנאשם עבר פלילי שאיננו מכביד, והרשעתו האחרונה הנה משנת 2002 בגין עבירת היזק לרכוש במזיד.

נסיבותיו האישיות, תפקודו החיובי במקום עבודתו והנזק שעלול להיגרם לו בשל הענישה שתוטל עליו בתיק זה יילקחו על ידי בחשבון לטובתו.

בנוסף, שמעתי את דבריו של הנאשם לגבי התנדבות שבה הוא פעיל לטובת נזקקים.

אקח בחשבון גם את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות

מנגד יישקלו, כפי שפורט לעיל, חומרתם של מעשיו, לגביהם לא נטל כל אחריות ושבעטיים אין הוא חש כל חרטה. בנוסף עומדים לנגד עיני נזקיהם של הפקחים, שהותירו רושם חיובי, והותקפו על לא עוול בכפם על ידי הנאשם, עד כדי חבלה לאחד מהם, וכל זאת בעת מילוי תפקידם.

סוף דבר:

16. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר ל אשר ירוצו בדרך של עבודות שרות במרכז קהילתי תקותינו בקריית שמונה החל מיום 15/9/16.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם ישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלון עד תביעה מס' 1 - הפקח רביע דעבוס. הפיצוי

ישולם ב-4 שיעורים שווים ורצופים, הראשון עד יום 10.7.16 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן עד תביעה מס' 2 - הפקח שאדי דעבוס. הפיצוי ישולם ב-2 שיעורים שווים ורצופים, הראשון עד יום 10.11.16 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

אי תשלום אחד השיעורים במועד, יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיידי.

ה. חתימה על התחייבות על סך 2,000 ₪, להימנע במהלך תקופה של שנתיים מלעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ו, 05 יוני 2016, במעמד הצדדים.